

Karin Müllerová

rok nar. 2006

SZUŠ, Dlhý rad 30, Bardejov

3. miesto II.B

Kam chodím najradšej

Obloha zahalená rúškom tajomstva. V čase, keď ešte aj vtáky spia. Toľko obľúbených farieb na oblohe sa prelína, až verím, že to musí byť maliarovo dielo. Síce mi chlad beží po rukách a na nose sa objavili červené ťľaky, ale jedným nádychom zimného vánku všetka bolesť, trápenie a nevôľa pominie. Zem sa okolo mňa točí, mení farby, hýbu sa mraky, no ja nehybne sedím zabalená do mäkkej deky a čakám, kým sa dej rozhybe. Keby som mohla mať pri sebe pohár teplej kávy alebo čaju, bol by to perfektný moment, no môj živý príbeh nemá byť zbierkou dokonalosti. Radšej znalostí. O láske, priateľstve, životných cestách a útrapách. O skalách a priepastiach. Žiarivé lúče sa už zobudili a začali mi otvárať oči. Som síce sama, no nie osamelá, to je ten lepší prípad.

Začala som cítiť tú zimnú lavičku s jemnou zmrazenou kôrou, na ktorej sedím, ruka sa mi klepe, avšak stále pretáča strany. K čítaniu postačuje už iba výhľad na krásnu rovinku, na ktorú padá ranná rosa. V diaľke pohoria, ktoré lemujú stromy bez ich okrasy a nakoniec sú všade farebné listy. Raz som počula, že jeseň je najdepresívnejšie obdobie. Mŕtve listy opadávajú zo stromov, zahaľujú trávu namiesto kvetov, teplo slnka sa stráca popri chladných vánkoch. No pozri sa okolo seba na to farebné umenie. Nie je to nádherné? Po týchto slovách by som to už len zhrnula.

Moje obľúbené miesto je tam, kde môžem vypnúť myšlienky, kde môžem prelietavať cez stránky knihy a riešiť problémy cudzích. Tam, kde na mňa pozerá skorá ranná príroda, tam, kde sa necítim sama, no ako hlavný aktér života. Ako hlavná postava mojej knihy. Cítim ten pokoj na duši, pokoj, ktorý mi hovorí, kto naozaj som a ktorý mi dovoľuje snívať, ktorý je cennejší, než sa môže zdať.